

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 14.

Redaktör och utgifvare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Vasa 61 9.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 15 September 1899.

Expedition: Kungstensgatan 56.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspis 20 öre pr petitrad.

19:e Årg.

Frederik Kuhlau.

Med sommarens slut har en ny musiksäsong börjat likasom ett nytt arbetsår för den studerande ungdomen, äfven på det musikaliska området. Det ligger därför nära till hands att nu fästa uppmärksamheten på en musikpedagog, hvars namn är för unga pianoelever af de mest bekanta. För tretton år sedan meddelade vi en längre biografisk teckning af Kuhlaus lefnad och verksamhet, men då denna icke var åtföljd af hans porträtt, må vi, då ett sådant illustrerar detta nummer, äfven låta det följas af en lefnadsteckning.

Frederik Daniel Rudolph Kuhlau föddes den 11 Sept. 1786 i Melzen (Hannover), son af en militärmusiker, Joh. Carl K. (f. 1747 i Leipzig) och Charl. Dor. Seger från Hannover. Frederik var den yngste af elfva syskon. Betrakta vi hans bild här invid, så se vi att han har blott ett öga i behåll. Han var omkring 9½ år då han miste det högra ögat. Hans föräldrar bodde då i Lüneburg och han skickades en afton med en flaska för att hämta något, då han under brådskan föll i en trappa och krossade flaskan, hvars skärfvor trängde in i ögat, som måste tagas bort. Under sjukdomen hittade man på att sätta ett klaver tvärs öfver hans

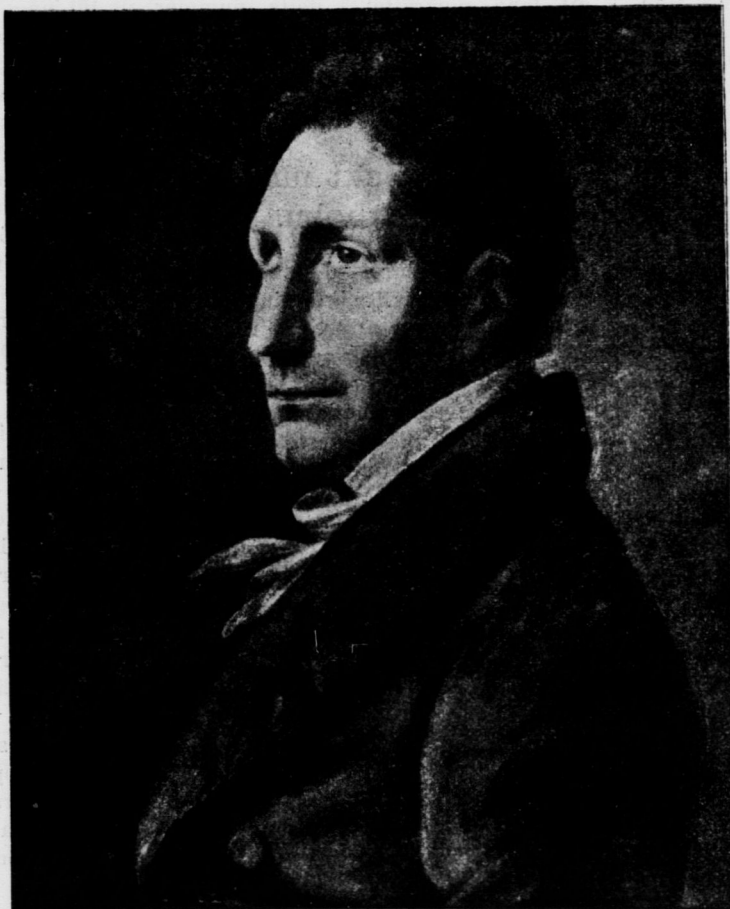
säng till tidsfördrif, och när han tillfrisknat stod han där såsom en liten enögd musiker. Han betraktade det sedan som en stor lycka att han mistat sitt öga, emedan därigenom hans verksamhet som musiker blef bestämd. Sin första undervisning fick han af fadern, och då denne omkring 1800 flyttade till Hamburg, fick han undervisning af den dugtige teoretikern Schwenke; det är dock mest genom själfstudier och rika naturgåfvor han vann sin musikaliska betydenhet. Han hade i Hamburg redan börjat göra

sig känd såsom klaverspelare, lärare och komponist, då han 1810 för att undgå konskription i Napoleons armé, som eröfrat hansestaden, flydde till Köpenhamn. Här debuterade han 1811 på en konsert å kungl. teatern med sin Weyse tillägnade pianokonsert op. 7. Äfven i den danska hufvudstaden sökte han uppehålla sig med att undervisa, och då han 1813 blef utnämnd till kungl. kammarmusikus, dock till en början utan lön, beslöt han sig för att stanna i Köpenhamn. Redan året därpå (1814) tog han sina föräldrar

och systern Magdalena, dem han förut skickat understöd, till sig i Köpenhamn, lät dem bo hos sig och lefva af det lilla han kunde förtjäna. Den 26 maj 1814 uppfördes hans opera

»Røverborgen» med en framgång som gaf honom en epokgörande ställning i den danska musikvärlden. En anställning såsom sängmästare vid teatern

(1816—17) med 500 Rdr i lön lemnade han och sökte få gage som kammarmusikus för att komponera operor. Han erhöll dock 1818 endast 300 Rdr årligen för att spela vid hofvet, när det fördrades, och att komponera ett och annat tillfällighetsstycke. Hans förpliktelser modifierades sedan, men något större gage uppnådde han aldrig. Endast något understöd kunde han på ansökan någon gång bekomma och 1 nov. 1828, fem dagar innan hans opera »Elverhøj» första gån-

Frederik Kuhlau.

gen uppfördes, blef han utnämnd till professor.

I Januari 1817 uppfördes hans opera »Trylleharpen» till text af Baggesen. En beskyllning mot den för plagiat förhindrade operans framgång, ehuru musiken och instrumentationen voro i många delar förträffliga. Hans opera »Lulu», komponerad till en orientalisk sagotext af Güntelberg, gafs första gången den 30 okt. 1824 och hade bättre framgång, ehuru den hyperromantiska texten gjorde att denna ej blef långvarig. En lysande upprättelse vann tonsättaren emellertid med musiken till Heibergs skådespel »Elverhøj» (kompon. 1828), som med sin nationella kolorit, sina flytande melodier med inflätade folkvisor genast slog mycket an och ännu är kvarstående på danska kgl. teaterns repertoar. Operan gafs först d. 6:e nov. 1828 i anledning af prins Fredriks och prinsessan Vilhelminas förmålning och detta verk bär opusnumret 100. Af en föregående opera »Elisa» (1820) har endast uvertyren och en basaria bibehållit sig. Utom nämnda opera har Kuhlau komponerat musik till »William Shakspear» (1826), »Hugo og Adelheid» (1827) samt »Tvillingbröderna fra Damask» samt en massa instrumentalsmusik, mest för piano, flöjt och stråkinstrument. Kuhlau var en skicklig flöjtist och hade samtidigt börjat lära sig behandla flöjten och pianot. Allmänast är dock Kuhlau bekant genom sina förträffliga instruktiva pianokompositioner, sina 2- och fyrahändiga sonater och sonatiner. Men äfven genom manskvartetter har han gjort sig värderad. Bland dem är hos oss hans vårsång »O, hur härligt majsol ler» mest bekant och af oförgänglig skönhet. Denna sång är ett varmt uttryck af Kuhlaus känslor för det sköna i naturen. Gerna vistades han också i det fria och företog vandringar och resor. I Sverige var han ofta. Mot slutet af januari 1815 företog han en längre konstresa med valdhornisten J. C. Schunke till Stockholm, där han i April gaf två konserter och vann mycket erkännande. Flere gånger var han i Göteborg och gästade ett par veckor på baron von Nolckens egendom vid Helsingborg. Men till Tyskland, det stora musiklandet, drog honom hågen mest. 1821 företog han en årslång tur dit och uppehöll sig länge i Wien, flitigt komponerande. Hans innerliga önskan att få göra bekantskap med Beethoven uppfylldes icke den gången men detta skedde 1825, då han fick vara tillsammans med honom en hel dag på hans sommarplats Baden, nära Wien. Kuhlau, bekant som dugtig kontrapunktist, särdeles i kanonformen, var känd af Beethoven såsom sådan. Vid Kuhlaus presentation för den store wienermästaren hälsade denna honom också med utropet »Ah, der grosse kano-

nier!» Vid afskedet gaf honom Beethoven sitt porträtt, hvarpå han skref »An Kuhlau vom Original.»

År 1830 förlorade Kuhlau sina båda föräldrar. Särdeles moderns död grep honom djupt och bidrog mycket till hans tungsinnighet under de sista åren. En annan svår olycka drabbade honom i febr. 1831, då en eldsvåda i Lyngby förstörde större delen af hvad han egde, mycket däribland oersättligt. Alla hans musikalier, värdefulla manuskript, t. ex. af Mozart, hans egna manuskript, bland annat en fullständig generalbasskola, allt blef lågornas rof. Förkylning och sorg ådrog honom vid detta tillfälle en svår bröstkramp, hvar till stötte gikt och podager, hvarför han begaf sig till Köpenhamn och lades ned på Fredriks hospital, därifrån han i juni återvände till Lyngby. Under sommaren förbättrades han något men flyttade åter på hösten till Köpenhamn, där han fullbordade sitt sista större verk, en stråkkvartett, och planerade andra större arbeten. Döden korsade emellertid alla planer, och efter 14 dagars sjukdom afled han på aftonen den 12 mars 1832.

Antalet af den flitige tonsättarens verk uppgår till 127, och skall i ett följande nummer meddelas en förteckning öfver dessa.

Kuhlau var sedan 1825 medlem af k. musikaliska akademien i Stockholm. Hundraårsdagen af hans födelse firades i Köpenhamn bland annat med ett festnummer af tidskriften »Musikbladet», från hvilket vi tagit oss friheten att låna porträttet i detta nummer.

Musikhistoriskt museum i Stockholm.

I fjärde numret af denna årgång innehöll Svensk Musiktidning ett d. 1 febr. dagtecknad upprop till bildande af ett »Musikhistoriskt museum» här i hufvudstaden. Redan ett par månader därefter kunde vi i en notis omnämna att flere värdefulla bidrag lämnats till detsamma. Från sakkunnigt håll ha vi erhållit ett meddelande angående detta museum och tillmötesgå gärna en önskan att våra läsare måtte få del af det i flere hänseenden beaktansvärda innehållet.

Idén till ett sådant museum utgick från grosshandlaren Carl Claudius i Malmö, som själf är egare till den största enskilda musikinstrumentssamling i Skandinavien.* Sedan hr Clau-

* På Teater- och musikutställningen i Stockholm 1897 hade man tillfälle att se en del af denna storartade samling, som upptog en hel afdelning af nämnda utställning och framkallade en stor och berättigad beundran från så väl musikkännare som andra besökandes sida.

dus intresserat en del personer för denna sin idé förverkligande, utfärdades det omnämnda uppropet, under tecknad af statsrådet Gunnar Wennerberg, kammarherren Axel Burén, professorerna Ivar Hallström och Oscar Byström, hofkapellmästarna Conrad Nordqvist, Richard Henneberg, konsertmästaren Lars Zetterqvist, dr Karl Valentin, hrr Sven Scholander och Johannes Svanberg, alla desse i Stockholm, artisten Reinhold Callmänder och musikdirektör Joseph Czapek i Göteborg samt hr Carl Claudius i Malmö. Den 12 sistlidne mars hade de i Stockholm varande undertecknarne af detta upprop ett konstituerande sammanträde, vid hvilket utsågs en styrelse, bestående af hrr Burén, Nordqvist, Claudius, Zetterqvist och Valentin med hrr Byström och Henneberg som suppleanter. Till museets sekreterare och vårdare antogs hr Johannes Svanberg.

Hr Claudius lade genast grunden till det blifvande museet genom en särdeles värdefull gåfva, bestående af en samling olikartade, gamla och sällsynta musikinstrument, och sedermera har samlingen ökat genom ytterligare gåfvor såväl från hr Claudius som från åtskilliga andra personer, hvadan den nu räknar ett 60-tal musikinstrument samt dessutom äldre musikalier, musiklitteratur, porträtt m. m.

Ehuru samlingen alltså tillkommit på enskildt initiativ, är densamma dock ingalunda afsedd att tjäna i något privat spekulationssyfte eller att bli något slags förevisningsaffär, hvar af den enskilda företagsamheten skulle draga ekonomisk vinst. Meningen är att, då samlingen nått ett sådant omfång, att den kan göra rätt för benämningen »museum», hålla densamma öppen för allmänheten, hvarvid någon mindre afgift skulle komma att tagas för att betäcka lokalhyra och förvaltningskostnader, och kommer i detta afseende företaget att ställas under offentlig kontroll. Dock vore meningen att åtminstone en dag i veckan afgiftsfritt visa samlingen, liksom ock att den alltid skulle utan afgift vara tillgänglig för sådana personer, som i och för forskningar, musikhistoriska studier och föredrag önska begagna sig af densamma.

Man har alltså tänkt sig, att samlingen framför allt skall ha en instruktiv uppgift. Vid en sådan omständighet, som att ett föremål tillhör den eller den tonsättaren eller konstnären, fäster man därför mindre vikt, för så vidt det ej tjänar att belysa någon sida af hans livsverksamhet eller yppar något af intresse i hans konstnärspersonlighet. En käpp, en snusdosa eller annat personligt lösöre, som tillhör t. ex. en Adolf Fredrik Lindblad, har sålunda för denna samling intet intresse, hvar emot den minsta lilla nothandskrift af

den berömde tonsättaren ökar samlingens värde. Det skall alltså varda samlingens uppgift att söka förvärfva sådana föremål, som i ett eller annat afseende kunna lämna så att säga direkta bidrag till musikens eller dess idkares historia, eller sådant som ur rent konstnärlig synpunkt kan vara till lärdom och gagn för dem, som gjort utöfvandet af musikens ädla konst eller dess skildrande till sin lifsuppgift.

I samband härmed torde böra påpekas (såsom äfven framhölls i uppropet), att musikinstrumenten i denna samling ej skola tjäna blott till åskådning, utan för så vidt möjligt försätas i sådant skick, att de äfven uppfylla sin ursprungliga bestämmelse — med ett ord: att musik på dem må kunna utföras. Däraf synes, att man ej ämnar sammanföra instrumenten för deras större eller mindre värde som antikviteter, lika litet som det är meningen att hopa ett större antal af sins emellan lika tonredskap.

Af det ofvan sagda torde berättigandet af ett svenskt musikhistoriskt museum tillfyllest framgå. Väl finnas ju i vår hufvudstad offentliga samlingar, som inom sig rymma föremål af sådan art, som här afses, men för att på ett fullt effektivt sätt fylla sitt ändamål torde vara nödvändigt, att en samling af detta slag ej blir enbart kulturhistorisk, utan därjämte så fullständig och så anordnad, att den kan ställas som materiel i musikhistoriens tjänst, på sätt som här angifvits.

Detta nu under bildning varande musikhistoriska museum kan sålunda redan nu uppvisa ett rätt aktningvärdt antal musikinstrument af olika slag, förutom, som redan nämnts, andra inom musikhistoriens område fallande föremål.

Den lokal, där samlingen tillfälligtvis är inrymd och — så godt det begränsade utrymmet tillåter — ordnad, är ett rum i k. operahuset, där dock de »lokala förhållandena» lägga hinder i vägen för ett offentligt förevisande. För saken intresserade personer, som önska se de musikinstrument m. m., som hittills hopbragts, kunna därom träffa öfverenskommelse med museets vårdare.

Vi skola med första lämna en förteckning öfver de gåfvor museet fått mottaga efter vår senaste redogörelse härför.

Operasäsongen.

Is. de Laras »Messaline». — Covent Garden-teatern. London, Juli 1899.

Årets operasäsong var ej särskildt anmärkningsvärd, om ock i det hela lyckad. Vid bedömandet af »Covent Gardens» teaterförhållanden måste man emellertid taga i betraktande, att dess existens hufvudsakligen beror på abonnenterna, och att den är till i främsta rummet för dessas nöje. Vore den en nationalscen med bestämt konstnärligt syfte, skulle man naturligtvis vara berättigad ställa vida större anspråk å dess verksamhet.

Ofvannämnda opera har varit den enda absoluta nyhet, som presterats, ty *Puccinis »Bohème»* uppfördes redan för omkring ett år sedan af det bekanta Carl Rosa-sällskapet, om ock ej, såsom här, på originalspråket. Den senare gafs nu med fullständig framgång, beroende måhända i lika hög grad på den ypperliga framställningen som på verkets egna, obestridda förtjänster. Med afseende på den förra vilja vi tills vidare blott nämna, att den visserligen utgjorde en högtid snarare för ögat än för örat, men att det faktum, att den, upptagen i säsongens elfte timma, uppfördes ej mindre än tre gånger på fjorton dagar, vittnar om, att den slog an, måhända i väsentlig mån jämväl på grund af återgifvandets förträfflighet. Af nyare verk, som förekommer, må dessutom nämnas *Mancinellis i »Sv. Musiktidn.»* för 1 April förra året beskrifna *»Ero e Leandro»*, med den äfven i Stockholm leanda frk. *Strakosch*. För öfrigt behärskade *Wagner* suveränt repertoaren med 22 föreställningar och 6 arbeten. Därefter följde *Gounod* med resp. 13 och 2.

Londons operasäsong utmärker sig städse för sin väl ingenstädes öfverträffade konstellation af glänsande stjärnor på den musikaliska artisthimmeln. Detta år gaf näppeligen de föregående efter, i det att det hade att uppvisa så mer eller mindre lysande namn som bl. a. tenorerna *Jean de Rezke*, *Saleza*, *de Lucia*, *van Dyck*, *Dippel* och *Alvarez*, basarne *Edouard de Rezke*, *van Rooy* och *Plançon*, barytonerna *Renaud* och *Scheidemantel* samt å spinnsidan i främsta rummet damerna *Melba* och *Nordica*, den förra publikens förklarade gunstling såsom primadonnan »par préférence», den senare en eminent dramatisk sopran, särskildt en ypperlig *Isolde*, men jämväl böra framhållas fruarna *Gadski*, äfven hon enutmärkt *Wagnersångerska*, *Hégdon*, *Lili Lehmann* och *Schumann-Heink*.

För att nu öfvergå till det särskilda föremålet för denna korrespondens, må närmast anmärkas, att på det samma kan tillämpas påståendet, att

ingen är profet i sitt eget fädernesland, i det att flertalet af Londontidningarna högst onådigt mottogo *Isidore de Laras'* senaste opera*, alldeles utom sig af sedlig harm öfver styckets »omoraliska» innehåll, hvarmed man vid dess första framförande i Monte Carlo i våras var mindre nogräknad. Det är jämväl sant, att klaven till den af *Armand Silvestre* författade libretton utgöres af själfvisk och känslolös tillfredsställelse af sinlig njutning, ledande till såväl brodersom själfmord. Hufvudfiguren och den dominerande personligheten idenna ohyggliga historia är också en kvinna, hvars lustar om man får tro *Juvenalis* och romerska historien, voro ingenting mindre än bestialiska. Klart är likaledes, att ett dylikt ämne bör reagera på musiken, hvaraf man ju följaktligen ej kan vänta hvarken adelhet eller idealitet, men kompositören har i stället uppfattat och äfven på ett glänsande sätt genomfört sin uppgift att i toner tolka denna i alla fall intressanta och sceniskt högst effektfulla tidsbild.

»*Messaline»* har ingen uvertyr, utan ridån går efter några få, inledande takter upp för en ytterst pittoresk scen. Vaktande ingången till palatset under sin härskarinnas sömn, ligga hennes slafvar och kvinnliga uppvaktning försänkta i halfslummer på den från hennes trädgårdar till detsamma förande marmortrappan. Sedan fanfarer förkunnat kejsarinnans uppvaknande, öppnas dess portar, och *Messalina* träder ut, beledsagad af pretoriangardet samt hela sitt lysande hof. Dessförinnan har man emellertid fått en föreställning om hennes karaktär genom en konversation mellan några hofmän, som i oförblommerade ordalag utlåta sig om hennes lättsinne. Själf förnimmer hon ljudet af en mot henne riktad smådevisa, hvarmed gat-sångaren *Hares* utanför söker uppvigla folket. Kejsarinnan yrkar på, att han infördes och befäller honom att upprepa sin sång. Denna, hvars djärfva skaplynne ypperligt framhålls af musiken, befinnes vara föga smickrande för sitt föremål, som nu, affärdande sitt hof, föresätter sig att genom sin tjuskraft lägga honom för sina fötter, hvarmed hon ock till sist lyckas.

Nästa akt gifver oss en inblick i *Messalinas* egendomliga vana att under sina nattliga äfventyr besöka dryckeslokaler af tvetydigt anseende. Interiören från en dylik med sinadrukna och halfnakna män och kvinnor är en tafla af ypperlig realism, hvars effekt förhöjes af den öfverdådiga iscensättningen. Af musiken märkes kejsarinnans invokation till *Venus*, som

* Af hans tvänne föregående arbeten, som knappast vunnit mer än en »succès d'estime», må nämnas »*Light of Asia»* och »*Amy Robsart»*.

likväl skulle hafva vunnit på något mera storslagenhet, och framför allt den utomordentligt anslående scenen mellan den i grund och botten veke poeten Hares och hans broder, den kraftige gladiatoren Helion, hvarest de gifva uttryck åt sin orubbliga hängifvenhet för hvarandra. Akten slutar med, att Messalina blir utsatt för förolämpningar af de rusiga gästerna, då på hennes rop om hjälp Helion tillskyndar och räddar henne under den allmänna villervallan.

Tredje aktens första tablå föreställer en kammare i ett kejsarinnan tillhörigt, »hemligt hus» vid Tibern, dit hon för sin befriare för att upptända hans kärlek, liksom hon dagen förut snärjt brodern i sina garn. Situationen är allt annat än tilltalande, och det vore en profanation att benämna scenen i fråga en kärleksduett. Sådana fraser som:

»Laisse moi boire sur ta bouche

Les parfums puissants de ta chair.» äro rätt och slätt uttryck för rent animaliska begär. Just som Helion håller på att gifva vika, fordrar Hares inträde. Efter att hafva dolt den förre i ett angränsande rum, släpper Messalina in hans bror och låter till svar på hans förebräelser för hennes otrohet sina i beredskap hållna slafvar kasta hoem i den förbiflytande floden. Därpå återkallar hon Helion med orden: »viens aimer, maintenant», och... ridån har grannlagenheten att gå ned! — Andra tablån är helt kort, men saknar ingalunda stämning. Det är natt på Tiberns stränder, och i fjärran förtona roddarnes sånger. Så landstiga några hofmän, som räddat Hares' lif, och för hvilka han förkunnar sin orubbliga afsikt att hämnas genom att taga kejsarinnans.

Skådeplatsen för sista akten är förlagd till kejsarliga logen i Romas amfiteater, hvarest en föreställning just skall äga rum. Messalinas kärlekssvärmerier afbrytas genom ett budskap, som underrättar henne, att en man lurar utanför ingången till logen för att mörda henne. Därefter inträder Helion och begär, att hon skall återgifva honom hans bror samt hotar att eljest döda henne. Hon försöker på nytt använda sina förförelsekonster och uppfordrar honom, när hon misslyckas, att verkställa sin hotelse, hvartill emellertid modet sviker honom. Kejsarinnan går då och öppnar dörren, utanför hvilken Hares legat dolt för att afvakta ett gynnsamt ögonblick att kasta sig öfver henne, med den påföljd, att han ögonblickligen inrusar för att fullborda sitt uppsåt, men nedstickes af Helion, som i hastigheten ej igenkännt honom. Utom sig af förtvivlan vid anblicken af sin liflöse broder, störtar den förre in på arenan för att själf söka döden, lämnande Messaline slagen af fasa, ensam med det senaste offret för hennes

vilda lustar, hvilket i sista ögonblicket krampaktigt gripit tag i och alltjämt omfattar vecken af hennes dräkt. Musiken är i denna akt afgjort den bästa i hela operan, omedelbar, klar och kraftfull. — Tonsättaren har, öfverhufvud taget, i förevarande verk doku-menterat sig att vara i besittning af melodlös begåfning, han skriver väl för rösterna, hvilkas fordringar hans egen erfarenhet som sångare lärt honom till fullo inse, på samma gång som han uppenbarligen är i besittning af dramatisk intuition, hvaremot hans orkesterbehandling är mindre tillfredställande.

Den lika lysande och stilfulla som dyrbara iscensättningen samt det på alla händer utmärkta utförandet hafva redan omnämnts. Särskildt må emellertid framhållas fru *Hégion*, som redan i Monte Carlo, trots sin redan något passerade stämma med stor framgång kreerade det isynnerhet i dramatiskt afseende och speciellt i fråga om plastiken ofantligt fordrande titelpartiet*, äfvensom hrr *Alvarez* och *Renard*,** af hvilka den förre, som förkroppsligade Helion, icke allenast i yttre måtto var förträffligt på sin plats såsom den ståtliga gladiatoren, utan jämväl hans nobla och manliga uppträdande samt den väldiga »timbren» i hans med fulländad sångkonst behandlade röst lämpade sig beundransvärdt väl för rollen, den senare åter i sin högst sympatiska framställning af den stackars Hares, genomförde äfven sin musikaliskaliska uppgift på det utsökt vackra och i minsta detalj värdade sätt, som städse plägar känneteckna denne talangfulle sångares prestationer.

Anteros.

Nedanstående upprop få vi på begäran meddela:

Öppet bref till svenska tonsättare.

När skola vi få en verklig folksång?

Med sorg i hjärtat måste vi svenskar tillstå, att vi sakna det käraste ett land äger, det mest tändande en nation behöfver, nämligen en verklig folksång. Med hvilken entusiasm sjunger inte franska folket sin »Marseljäs», hur dånar inte med hela kraften af

* Vid Stockholms k. teater oga vi en sängerska, som eger alla möjliga både yttre och inre förutsättningar för en glänsande framställning af Messalina, nämligen fru *Linden*, liksom ett par andra af våra egna lyriska artister, hrr *Elmblad* och fru *Östberg*, säkerligen skulle blifva ypperliga representanter för två af de förnämsta uppgifterna, *Pandolphe* och *styfmodern*, i Massenets nya opera »*Cendrillon*», om talad i näst föreg. nummer af denna tidning.

** Alla tre tillhörande Stora operans i Paris mest framstående artister.

fosterlandsälskande lungor »*Die Wacht am Rhein*» och »*Deutschland, Deutschland über alles*», och hur mycket lyckligare lottade än vi äro inte de norska och de finska folken, då de sjunga sina populära sånger: »Ja, vi elsker dette landet» och »Vårt land, vårt land, vårt fosterland». Och dock är sångens konst vår käraste utöfning. Vi sakna ej håller den verkliga entusiasmen för att i toner tolka våra känslor. Det är alltså endast själfva den medryckande melodien vi behöfva.

Ett hundratal af Stockholms sångare sammanträdde för några månader sedan och beslöt att ställa en uppmaning till hrr tonsättare:

Gif oss en folksång!

De vid sammanträdet valda kommitterade inbjuda härmed Sveriges tonsättare till en täflan i komponerandet af en svensk nationalsång.

De till täflingen inlämnade sångerna skola vara satta för fyrstämmig manskör, men dock vara lämpliga att sjungas unisont. Dessutom böra de vara skrifna i enkel, populär stil, helst i marschtempo. Hufvudsaklig hänsyn tages till melodien.

Täflingskompositionerna, som skola vara försedda med pseudonym och åtföljas af förseglad namnsedel, upptagande såväl pseudonymen som kompositörens namn och adress, böra före den 1 Oktober 1899 insändas under adress »Nationalsång», Abr. Hirschs Förlag, Stockholm. Dessutom kunna förfrågningar skriftligen adresseras till kapten Odert von Schoultz, Högbergsgatan 48, Stockholm.

Af de inlämnade kompositionerna utväljas några af de bästa (högst tio), hvilka inöfvas af en stor kör, sammansatt af Stockholms sångföreningar. Vid en eller flere större konserter blefve därpå publiken själf i tillfälle att ansluta sig till den eller den kompositionen, hvarpå ett större pris utdelas för den sång, som mest slagit an. Dock komma samtliga de uppförda sångerna att prisbelönas.

Herrar f. statsrådet Gunnar Wennerberg, fil. doktorn A. M. Myrberg samt sångläraren och kördirigenten Julius Wibergh ha benäget åtagit sig att granska de inlämnade kompositionerna.

Det är ur en hel nations hjärta vi tala, då vi härmed rikta en bön till våra tonsättare att deltaga i denna täflan och skänka en längtande sångarskara, ja, ett helt folk, en gemensam sång att hålla dyr och kär. Ej kunna prisen bli så stora, men för visso skall svenska folkets tacksamhet i alla tider ägnas dem, som med en sång förmå ena detsamma i en tonernas fosterlandsdyrkan.

Stockholm i Juni 1899.

Kommitterade.

Musikpressen.

På Elkan & Schildknechts förlag har utkommit:

Melodialbum för Orgelharmonium. Första häftet 50 små Preludier, rytmiska Koraler, Hymner och Sånger m. m., i mycket lätt arrangement af L. AUG. LUND. Pris kr. 1,50.

På Carl Johnns förlag har utkommit

För piano, 2 händer:

Melodiska och instruktiva kompositioner till bruk vid pianoundervisningen:

C. GURLITT: *Sonatine* G dur;

A. LOESCHORN: *Etude*, E dur, — *Etude* E moll; à 50 öre. *Ackorder, Skolor och Treklanger, jämte tabell öfver Företeckningarna.* Pr. 75 öre.

WENTZEL, HERMANN: *Lied ohne Worte.* Pr. 75 öre.

MEYER HELMUND: *Chanson d'amour.*

GÄNSCHALS, CARL: *Vårhålsning.* Pr. 75 öre.

KOMZAK, KARL: *Österrikisk Infanteri- Regiments Marsch.* Pris 50 öre.

WILHELM: *Tanti Hambo-Polska.* Pr. 50 öre

För en röst med piano:

RUDOMINSKY, EUGEN: *Jag vet en vän, som kär mig blifvit* (b—f). Pr. 50 öre.

GOUND, ROBERT: *Siskan* (ciss—fiss el. g.). Pr. 50 öre.

GUMBERT, F.: *Mig tycks en stjärna falla.* (Es fällt ein Stern herunter, a—c). Pr. 50 öre.

SIDNEY JONES: *Visan om Papegojan* ur operetten »Geishan» (Molly med kör; b—c). Pr. 75 öre.

För två röster med piano:

MYRBERG A. M.: *Serenad* (1:a stäm. b—f; 2:a stäm. b—d.) Pris 50 öre.

L. A. Lunds »Melodialbum för orgelharmonium» innehåller en väl vald samling mindre stycken och kan betraktas som ett appendix till hans förut utgifna goda orgelskola.

Detta album börjas med 5 små koralpreludier (till psalmerna 5, 55, 89, 204 och 500) samt 3 rytmiska koraler (till ps. 200, 224, 383). Därefter följande stycken utgöras af folkvisor, hymner, lämpliga nummer ur operor och oratorier, en- eller flerstämmiga sånger, de flesta välbekanta, af såväl de stora klassiska mästarne som af åtskilliga andra in- och utländska komponister.

En god början göres med den af C. Johnn utgifna samlingen »Melodiska och Instruktiva kompositioner» för pianoundervisningen. Sonatinen af den bekante tyske pianopedagogen Gurlitt är ypperlig för den något försikkomne nybörjaren. Något mera framskridande fordras för utförande af de båda, likaledes förträffliga etydena af den likaså bekante musikpedagogen Loeschhorn; etydena kunna dock sägas stå under medelsvårigheten. — Af de öfriga pianostyckena är i synnerhet Wenzels »Lied» melodiskt behagligt och instruktiv, Meyer-Helmunds »Chanson» (tillhör en samling »Populära stycken») ganska tilltalande. Gänschals' »Vårhålsning» tillhör den populära stil af lägre ordning, som vi skulle vilja kalla »Badarzewska-stilen»,

hvilken beklagligtvis har sin ännu ej så fåtaliga publik.

Sångerna äro alla enkla och melodiosa. »Siskan» är en liten nätt komposition i recitativisk visform, hvori siskan försvarar sin sång mot trastens kritik. Gumbert är en välbekant äldre sångkomponist, hvars här i fråga varande sång med triolackompagnement säkert kommer att falla melodiskande bas- och barytonsångare på läppen. Mera sentimental, i samma väg som den bekanta »Werners afskedssång» ur Nesslerers opera »Trumpetaren från Säckingen», är Rudominskys sång. — »Visan om Papegojan» ur »Geishan» hör till de populäraste sångerna i denna allbekanta operett. — Myrbergs duett delar förtjänsten med den populäre tonsättarens öfriga duetter att vara melodiskt anslående och uttrycksfull i båda stämmorna, som bilda vacer samklang.

På Abr. Lundquists (Georg Abr:son Lundquists förlag har utkommit:

BERGENSSON ARON, *Harmonilära.* Pr. 4 kr. — *Praktiska öfningar i harmoni* (Supplement till författarens harmonilära). Pris 1 krona.

Sedan prof. Drake utgaf sin »Elementarkurs i harmonilära» för femtio år sedan har intet sådant svenskt arbete utgifvits, förrän det ofvannämnda nu utgått från en lärare vid k. musikkonservatoriet*. Hittills har en öfversättning af Richters harmonilära i ett par upplagor hos oss varit mest känd, men då denna varit tämligen inkräglad och oklar i flera stycken, har en enklare och redigare, tillräckligt utförlig harmonilära varit af behovet påkallad. Den ofvannämnda af herr Bergenson tycks fylla detta behof. Beträffande planen för densamma yttrar författaren i förordet, att han anser harmonilärens studium mera fruktbart, om själfverksamheten tages i anspråk så tidigt som möjligt. Själfständiga öfningar i form af ackordsättning till obesiffrade basar, modulationer samt harmonisering af enkla melodier hafva därför i denna lärobok blifvit införda redan i sammanhang med redogörelsen för treklanger och deras omvändningar. Tidigt upptagande af den trestämmiga satsen har författaren också funnit fördelaktigt. Efter en inledning om »Intervaller» delas boken i 3 afdelningar: I Ackordläran, II Ackordfrämmande toner, III Praktisk användning. Supplementet innehåller en mängd öfningar i harmoniens alla delar. Utrymme saknas oss nu att utförligare redogöra för denna lärobok och dess bihang.

* På svenska språket utkom dock för några år sedan en harmonilära af finnen Wegelius.

Litteratur.

Kyrkosången, sällskapet kyrkosångens vänners årsskrift, utgifven af G. T. Lundblad (centralkommitténs sekreterare) N:o 2 April—Juni 1899.

Numret har följande innehåll: Om psalmvalet vid högmässan. Kyrkovisan och den andliga visan. Om solosång i kyrkorna. Ett ord i organistfrågan. Supplement till Skara stiftskrets' stadgar. Sångföreningen »Cantus». Tyiska allm. sångföreningens förbunds-fest 1898 m. m.

Med numret följer en musikbilaga:

Svensk koralbok i reviderad rytmisk form, under sakkunnig medverkan utgifven af G. T. Lundblad. Häft. 1.

Tidskriften kostar utan musikbilagan 80 öre, med bilaga kr. 1:55, postarvudet oberoäknadt. Koralbokshäftet innehåller 15 koraler, hvardera med tempot vid utförandet angifvet i sekunder. Psalmens nummer i psalmboken angifves framför början af texten; efter rubriken numret i Häffners koralbok, om melodien där återfinnes.

Allgemeine Verein für Deutsch Litteratur, Berlin, har utgifvit:

HANSLICK, EDUARD: *Am Ende des Jahrhunderts* [1895—1899] (Der »Modernen Oper» VIII Theil) Musikalische kritiken und Schilderungen. 2:e auflage.

Hanslicks nya bok är ett digert häfte om 450 sidor. Den bekante musikkritikern i Wien bjuder äfven i denna samling af kritiker åtskilligt af intresse, och den pikanta stilen fångar som vanligt. Utrymme saknas oss till närmare granskning af bokens innehåll, hvilket sonderfaller i tre delar: Opern, Concerte, Denksteine, hvardera af ungefär samma omfång. De operor som behandlas äro; Kienzl: »Der Evangelimann», Goldmark: »Das Heimchen am Herde», Haydn: »Der Apotheker», Joh. Strauss: »Waldmeister» och »die Göttin der Vernunft», Kauders: »Walther von Vogelweide», Smetana: »Die verkaufte Braut» och »Dalibor», Messager: »Chevalier d'Harmant», Tschaiakowsky: »Eugen Onegin», Puccini: »Die Bohème», Fr. Schubert: »Der vierjährige Posten» och »Die Verschworenen», Nessler: »Der Rattenfänger von Hammeln», Heuberger: »Der Opernball», Bizet: »Djamileh», Leoncavallo: »Die Bohème», Dvorak: »Der Bauer ein Schelm» och »Dimitrij», Reznicek: »Donna Diana», hvartill kommer en uppsats: Die Wiedererwerbung der »Weissen Frau» und der »Freischütz».

Bland konsertnumren förekomma Tinels »Franciscus», Cäsar Francks »Die Seeligkeiten», Rimski-Korsakows »Scheherazade», Griegs »Olof Tryggvason» och andra kompositioner, Verdis »Vier geistliche Stücke», alla här

gifna, vidare Rich. Strauss' »Zarathustra», flera kompositioner af Dvořák etc.

Sista afdelningen innehåller uppsatser om Rob. Schuman, Liszt, Brahms, Mendelssohn, Ambr. Thomas och Donizetti-festen i Bergamo.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern. Sept. 1 Nicolai: *Muntra fruarna i Windsor*. — 3, 7, 14 Wagner: *Den flygande holländaren*. — 4 Bizet: *Carmén*. — 6, 10 Hallén: *Valdemarsskatten* (Ava frkn. Nordin och Thulin, Valdemar: hr Lejdström, En härold: hr Grafström). — 8 Gluck: *Orfeus*, balett: *En sommaridyll*. — 9 Donizetti: *Leonora*. — 11 Mozart: *Figaros bröllop*. — 13 Don Juan (Don Octavio: hr Malm 1:sta debut). — 15 v. Flotow: *Martha*.

Vasa-teatern. Sept. 1—15 Sidney Jones *Geishan* (Molly: miss Nelson, gäst).

Om operaverksamheten å kgl. teatern är intet nytt att omförmäla utom den förut bebådade debuten af herr Malm såsom Octavio i »Don Juan», hvilken debut vi voro förhindrade att bevittna. Efter ett förnyadt uppträdande af debutanten skola vi yttra oss om den nye tenorsångaren, hvilken såges vara i besittning af en kraftig röst med manlig klang och äfven af yttre, för scenen passande egenskaper. Han lär vara elev af operasångaren Söderman.

Å Vasateatern kommer, efter det miss Nelson i dagarna där slutar sitt gästspel, »Geishan» att efterträdas af »Tiggarestudenten».

Musiknotiser.

Från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. Teatern. Under inöfning äro »Mästersångarne», »Friskyttan», »Aida» och Fr. Berwalds »Estrella di Soria». Dessutom kommer i »Den flygande holländaren» rolerna att dubbleras så att frök. Nordin och hrr Bratbost, Lejdström och Sellergren komma att uppbära de partier, hvilka hittills innehafts af fru Lindberg samt hrr Ödman, Forsell och Elmblad.

Vid Musikaliska akademiens sammanträde den 13 dennes förekom bland annat att fröken Ellen Bergman, som alltsedan 1873 varit biträdande lärare i sång, nu på grund af hälsoskäl anhållit att till eventuellt återval ej ifrågakomma. Med anledning häraf beslöt akademien att till protokollet uttala sitt tack samma erkännande af den pligtrohet och skicklighet fröken B. vid skötandet af sin befattning ådaga-

lagt. (Fröken B. har som bekant äfven donerat en stipendiefond för elever, hvilken för närvarande uppgår till 6,000 kronor.)

Till biträdande lärare i sång valdes fru Vendela Sörensen. I öfrigt återvaldes samma extra och biträdande lärare som förut.

Gåfvor till biblioteket anmälades från direktör Södling och från hr Chrisander i Moskva.

För operasångaren Gustaf Henrikson gafs i tisdags med anledning af hans nyss förut inträffade 50-års-födelsedag en subskriberad middag i restaurant Du Nord's enskilda våning af ett antal damer och herrar tillhörande k. teaterns personal. Vid den mycket animerade middagen föreslogs den inom kamratkretsen synnerligen afhållne hedersvärdens skål af operasångaren C. Fr. Lundqvist, som i ett anslående och humoristiskt tal uttryckte de närvarandes välönskningar samt öfverlämnade till hr Henrikson ett elegant cigarrfodral af silfver, utgånget från juvelerare Hallbergs verkstad.

Ny svensk operett. Professor Ivar Hallström har i sommar fullbordat ett nytt verk för scenen, en operett »Hin ondes snaror», med text af hr. H. Christiernsson. Den nya kompositionen lär vara ett helaftonsstycke i 3 akter med prolog.

En ny svensk symfoni är under sommarens fullbordad af dir. Aug. Elfåker, bekant härstädes som organist, kompositör och musiklärare. Denna hr Elfåkers andra symfoni (i c moll) lär komma att benämnas »sinfonia elegica» och torde densamma komma att uppföras under säsongen på någon af kgl. teaterns symfonikonserter.

Lombergs operaturné afreste d. 13 d:s med ångfartyget Norrköping till Norrköping, hvarest sejouren började på lördag med Ivar Hallströms sagoopera Per Svinaherde.

Repertoaren under säsongen kommer bland annat att bestå af Fra Diavolo, Den vilseförda, Romeo och Julia samt Rigoletto. Underhandlingar pågå dessutom om uppföranderätten till Halléns Valdemarsskatten.

Som gäst vid turnén är engagerad den berömda grekiske tenoren Sign. Giovanni Cokinis.

Stockholms Arbetareinstituts 1:a folk-konsert för säsongen egde rum d. 10 d:s. Programmet upptog: uvertyr af Beethoven, konsert af Vieuxtemps, kompositioner af Bazzini, Em. Sjögren, V. Stenhammar, J. Jacobson m. fl. Medverkande voro fröknar M. Ohlsson och E. Skärlén samt hrr dir. O. Sandberg och J. Ruthström.

Resande opera- och operettsällskap som nu börja sin verksamhet äro, — förutom Lombergsska, som odlar operor i högre mening — Selanderska, hvars kapellmästare är hr Lundin från Södra teatern, och som bland sutteterna räknar hr och fru Rönnblad, hr och fru Lindblad, frökn. Bidekap och Lindman, hrr Hansen, Hagman m. fl.; vidare »Lyrisk-dramatiska turnén» under ledning af hr Oskar Textorius (regissör) och Gust. Gardt (ekonom) med hr Eivind Lowum såsom kapellmästare. — Ett annat sådant är fil. kand. »Trädgårds nya opera- och operettsällskap» med hr R. Delle Ponti som förste kapellmästare, musikdir. Ledfos som repetitör och sångare. Sällskapet skulle börja i Kalmar med Dellingers »Don Cäsar». De förstnämnda sällskapen starta i Sundsvall och Gefle.

Fru Ika Peyron, vår bekanta kompositist, har i början af augusti i Antwerpen vid en konsert, som gafs med anledning af korvetten Sagas besök därstädes, fått ett par kompositioner utförda, nämligen Davids 86:e psalm (för damkör) och »romans och humoresk» för violin och piano. Båda arbetena rönt stort erkännande och blefvo af pressen rikligt lofordade.

En vacker hyllning ägnades d. 13 d:s miss Helma Nelson, då hon af manliga och kvinnliga kamrater vid Vasa-teatern fick mottaga en lagerkrans med band i de svenska färgerna, samt inskrift: »Tack och välkommen åter!». Det var förut bestämdt, att det den aftonen skulle blifva hennes sista uppträdande, men hon kom emellertid att uppträda ännu några kvällar.

Norrlands sångarförbund, som bildades under norrlandssångarnes besök i Stockholm 1897, har på sammanträde i Sundsvall d. 9 juli, besökt af sångare från Gefle, Söderhamn, Bollnäs, Umeå, m. fl., diskuterat och antagit förslag till stadgar. Förbundet har till uppgift att verka för utöfvande och höjande af fyrstämig manssång, företrädesvis i större körer. Hvert tredje år hålles sångarfest, möjligen i förening med sångartäflan och sångarfärd, hufvudsakligast genom Norrland. Hvarje manssångförening är berättigad till inträde. Till styrelse valdes landskamrerare Ström, Gefle, ordförande, stadsingeniör Hultqvist, Söderhamn, vice ordförande, v. härads-höfdingen Nyström, Gefle, sekreterare, skeppsklarerare Andersson, Gefle, skattmästare, och kammarskrifvare Lehman, Gefle, festmarskalk. Till förste dirigent utsågs ingenjör Hultqvist och till andre dito hr E. Nyström, Gefle.

Den första sångarfesten skulle enligt ett föregående beslut hållas år 1900, men framflyttades till 1901 i

samband med det då blifvande landtbruksmötet i Gefle.

Fröken Aino Achté, den framstående finska sångerskan vid Stora operan i Paris, har i sommar gästade Stockholm på genomresa till den franska hufvudstaden.

Göteborg. Af teatrarna härstädes öppnade först Folkteatern sina portar med månadens början, Stora teatern inledde säsongen d. 9 sept. då Ranft'ska sällskapet gaf Geijerstams sago-spel »Stor-Klas och Lill-Klas». I Trädgårdsföreningen har under sommaren konserterats af »Banda musicale di Pratola Peligna» under maëstro Pupillas direktion, hvarefter Ferdin. Seves italienska elitorkester uppträdde, då grekiske tenorsångaren Cokinis några aftnar i början af månaden biträdde som gäst.

Från våra grannland.

Kristiania. Aug.—12 sept. Norska nationalteatern öppnades högtidligt af tonen den 1 september i närvaro af konungen, statsråd, stortingsmän, kommunens representanter och framstående personligheter af alla slag. Kl. 7 inträdde på balkongen midt emot scenen Ibsen och Björnson, hvarvid publiken reste sig under en bifalls-åska och fanfar af orkestern; en half timma senare infann sig konungen, hälsad med kungssången. Festföreställningen började med en festuvertyr af teaterns kapellmästare Joh. Halvorsen. Därpå deklamerade fru Wolf ett tillfällighetspoem af Nordahl Rolfsen och sedan gick öfver scenen delar af Holbergs stycken »Barselstuen» och »Gert Westfaler», mellan och efter hvilka orkestern spelade Griegs vackra »Holberg-Suite» och Svendsens 3:e Norska Rhapsodie. Föreställningen slutade med en epilög af Nordahl Rolfsen, framsagd af herr Fahlström. Till slut sjöngs nationalsången, »Ja vi elsker dette landet», af församlingen stående. — Utanför teatern var efter slutet af föreställningen samlad en stor människomassa, som med dånande hurrarop hälsade konungen, äfvensom Ibsen och Björnson.

Andra dagen var helgad åt Ibsen med utförande af hans dramatiska verk »En folkfiende». Denna föreställning inleddes med en prolog af Nils Collett Vogt, framsagd af teaterns direktör Björn Björnson.

Tredje dagen firades Björnson, hvarvid först uppfördes en festkantat af Jac. B. Bull med musik af Catharinus Elling, i hvilken fru Oselio-Björnson och Thorvald Lammers sjöngo solo-partierna. Efter kantaten följde Björnsons »Sigurd Jorsalfar», med Griegs storslagna musik under komponistens eget anförande. Det säger sig själft att de båda skalderna likasom Grieg

under dessa föreställningar blefvo entusiastiskt hyllade. Själfva teaterbyggnaden lär vara särdeles lyckad och smakfull, utan prål.

Under sommaren har Ranft'ska operettsällskapet från Vasateatern uppfört »Geisha» å härvarande Tivoliteatern och till midten af augusti gifvit operetten 25 gånger. Eldoradoteaterns sommarrepertoar har upptagit af musikpjäser »Stackars Jonathan», »Niniche» (med fru Anna Lundberg), »Flagermusen», »Konung för en dag», med operasångaren Jens Berntzen som gäst, »Vermländingarne», som den 20 aug. här upplefde sin 150:de föreställning, etc. — »Kristiania centralteater» öppnades den 15 aug. med Beethovens uvertyr »Weihe des Hauses» och Shakespeares »Tvillingarne» (Comedy of errors). Teatern har till chef Rud. Rasmussen, instruktör Otto Sinding, kapellmästare Per Winge. På Tivoliteatern har svenska sångaren Birger Schücker under sommaren låtit höra sig i konsertafdelningar.

Helsingfors 1 augusti.—10 september. Brunnshusteatern har under sommaren varit tagen i besittning af ett operettsällskap, som haft en mycket omväxlande repertoar. Den 1 aug. gafs Zellers operett Der Obersteiger, då gästspel äfven började af »spegeldansöserna», de engelska systrarna Maude, Mirror och Umbrella Daucers. Öfriga operetter som uppförts ha varit »Fatinizza», »Sjökadetten», »Zigenarbaron», »Madam Angots dotter», »Orfeus i underjorden», »Corneilles klockor», »Operabalen», »Boccaccio», »Nanon» (Genée), »Gasparone», »En natt i Venedig» (Strauss), »Sköna Helena», »Mikadon», »Giroflé-Giroflá» samt den komiska operan »Villars dragoner» och till sist »Stort opera- och operett-Quodlibet», hvarmed säsongen afslöts den 1 sept.

Svenska teaterns spelår började den 1 sept. då Geijerstams pjäs »Per Ols-son och hans käring» uppfördes. — Den 9 sept. öppnades ånyo Helsingfors musikinstitut under fortfarande ledning af direktör M. Wegelius.

Köpenhamn 1 aug.—12 sept. Under sommaren ha såväl Tivoli som Sommerlyst haft sina »operaafdelningar». Så har å förstnämnda plats gifvits »Afrikanerinden» af Meyerbeer med biträde af sångerskan fru Hedv. Quidt-Faaborg och hr Eugen Danckwardt, hr Ernst Schönberg samt sångföreningen Yduns mindre kör; Sommerlysts soaréprogram ha upptagit ett par operor för aftonen, så »Carmen» och »Lucie», »Trubaduren» och »Barberaren», »Fra Diavolo» och »Traviata». Den 4 aug. gäfvos svenska operasångarne Arvid Ödmann och John Forsell konsert på Klampenborg med stort bifall. En tidningskritiker för-
vånar sig öfver att hr Ödmanns stäm-

ma så väl bibehållit sig och prisar hr Forsells föredrag och präktiga röst, som han dock anser bättre lämpa sig för scenen än konsertsalen. Den 10 aug. konserterade här sångerskan fru Margarete Boye-Jensen och pianisten Olof Jensen.

Af teatrarna började först Folkteatret sin säsong med »Nitouche». Operans spelår tog sin början den 1 sept. med uppförande af Oehlenschlägers »Palnatoke», hvartill P. Heyse skrivit musiken. Vidare ha under månaden repertoaren upptagit »Jeanettes bröllop», »På Sicilien», »Faust», »Elverhøj» och baletten »Coppelia».

Från andra land.

Dockan ("La Poupée"), Audran's nya-
ste operett, som gjort stor lycka i Frankrike, Tyskland, England och Italien samt under detta spelår skall uppföras å Vasateatern härstädes, har nu äfven inköpts af direktör Richard Schröder för Kasinoteatern i Köpenhamn. Fru Charlotte Wiehe skall där utföra titelpartiet.

August Ennas nya opera, »Den siste Lamia», med text af Helge Rode, skall den 4 oktober för första gången uppföras på flamländska operan i Antwerpen. Operan inlämnades redan i våras till k. teatern i Köpenhamn, men Enna har ända hittills icke erhållit någon underrättelse om ifall hans opera där blifvit antagen eller ej.

Abé Lorenzo Perosi, den så hastigt berömd, men mycket olika bedömd, unge italienske tonsättaren, har fullbordat ett nytt oratorium, »Återlösarens födelse» (»Il Natale del Redentore») som redan i denna månad skall utföras i Como. Oratoriet innehåller 2 afdelningar: »Bebådelsen» och »Födelsen», af hvilket isynnerhet den senare med en ånglakör för barnröster mycket berömmes.

Eugen d'Albert har under sommaren fullbordat en konsert för violoncell, hvilken först kommer att i Tyskland spelas af den berömda violoncell-virtuosen prof. Hugo Becker.

Dödsfall.

Prume, François Jehin, violinvirtuos, f. 1839 i Spaa, † i Montreal (Canada) under sommaren. Brorson till den berömda François Hubert Prume studerade han violinspelet för Léonard vid Brüssel-konservatoriet, och efter talrika konsertresor (spelade i Stockholm i maj 1863) slog han sig ned i Canada, värderad som konstnär och lärare.

PRISTÄFLAN.

Sällskapet för Svenska kvartettsångens befrämjande inbjuder härmed svenska tonsättare till täflan om pris för flerstämmiga kompositioner för mansröster.

Kompositionerna skola vara skrifna till svensk text efter fritt val och utan ackompanjemang, förbehållande sig sällskapet ägande och förlagsrätt till de arbeten, som blifva prisbelönade. Vid bedömandet af de insända kompositionerna tages hänsyn till sängbar melodi och lättflytande stämföring samt kompositionernas lämplighet för vanligt röstomfång.

Tädlingsprisen äro tre:

1:a priset: 400 kronor, hvilket endast kan tilldelas en större körkomposition i en eller flere afdelningar.

2:a priset: 100 kronor, samt

3:e priset: 50 kronor, och äger styrelsen, på prisnämndens förslag, rätt att i stället för ett andra pris utdela ytterligare två tredje pris à 50 kronor hvardera.

Icke prisbelönad men lämplig komposition kan efter öfverenskommelse inköpas till kvartettsamlingen.

Såsom prisdomare fungera, enligt benäget åtagande, Herr Professorn m. m. Ivar Hallström, Herr Professorn m. m. C. R. Nyblom och Herr Regementsläkaren m. m. Med. Doktor A. Kull.

Kompositionerna skola före den 1 Decem-ber innevarande år insändas till Abr. Lundquists Hofmusikhandel, 8 Malmstorgsgatan, Stockholm, och skola kompositionerna vara försedda med tydligt skrifvet motto, där af afskrift skall finnas å ett medföljande, försegladt kuvert, innehållande kompositörens namn och fullständiga adress. Rätt förbehålles att vid tillämnadt inköp bryta den till kompositionen hörande namnsedeln.

Stockholm i Juni 1899.

D. N. STYRELSEN.

Stockholms Musikinstitut,

Brahegatan 7 B, öfver gården 1 tr. upp.

Höstterminen börjar den 15 Sept. och slutar den 15 Dec.

Undervisning meddelas uti *Pianospelning* och *Harmonilära*. Anmälningstid kl. $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 3 dagligen från den 7 till den 15 Sept. Efter sistnämnda dag mottagnings- och anmälningstid Måndagar och Torsdagar kl. $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 2.

För närmare redogörelser tillhandahålles prospekt.

Sigrid Carlheim-Gyllensköld.

Hedvig Svenssons Musikskola.

Döbelnsgatan 7, 3 tr.

Höstterminen börjar Måndagen den 18 September.

Undervisningsämnen: Piano, Ensemblespelning, Harmonilära.

Anmälningar mottagas kl. 1—4 och 5—6 e. m. 14, 15, 16 Sept., derefter Tisd. och Fred. kl. 1—2 e. m.

Prospekt tillhandahålles.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från I. G. Malmsjö, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löffberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: fr. I. G. Malmsjö, Steinweg Nachf. m. fl. — Orglar: från Mason & Hamlins verldsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,
43 Regeringsgatan 43, Stockholm.

J. G. MALMSJÖ

GÖTEBORG

Etablerad 1843.

Kongl. Hofleverantör.

Tjuguen

första

pris, in- och
utrikes.

Beqväma
afbetalnings-
vilkor.

*

Talrika vitsord

från framstående musici

och konstnärer, bl. a. från

Alfred Reisenauer, Professor

Frans Neruda, Alfred Grünfeld,

Moritz Rosenthal, Prof. Franz

Mannstädt, Dir. Aug. Körling,

Mad. Teresa Carreno, Fru Margareta Stern, Fru

Hilma Svedbom, Fröken Tora Hwass samt

Kongl. Musikaliska Akademien och Göteborgs

mera framstående musici och musiklärarinnor.

Hrr Sångare,

som vilja tillegna sig god tonbildning och smakfullt föredrag, erhålla lektioner till moderat pris.

Närmare meddelas å denna tidnings byrå, Kungstensgatan 56, 3 tr.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär

Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, cloth-band 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk, gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjänst hos det verkligen vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkligen är.»
(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

Till salu.

TEATER-BIBLIOTEK.

F. d. Nya Teaterns Bibliotek säljes för Ludvig Josephsons urarvskonkurs räkning. Katalog finnes till påseende hos undertecknad, hvilken lämnar närmare underrättelser och till hvilken skriftliga anbud skola insändas före den 18 innevarande September.

Siegfried Warburg,

Klara Vestra Kyrkogata 3 A.

(G. 4529)

Skandinaviska Orgelfabriken
Kammarorglar,

hvarå de nyaste uppfinningar och förbättringar tillämpas, äro af våra förnämsta orgelkännare såväl i Stockholm som i landsorten enhälligt vitsordade för att vara de bästa i Norden tillverkade. Prisbelönta i Köpenhamn 1888

(enda pris med medalj), i Norrköping 1889, i Helsingborg 1890 (första pris). Priskuranter sändas på begäran franko.

Skandinaviska Orgelfabriken.

Kontor och utställning i Stockholm.

Mästersamuelsgatan 24.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verklig musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen.

Kungstensgatan 56, 3 tr.

Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m.

Frans J. Huss.

Innehåll: Frederik Kuhlau (med porträtt). — Musikhistoriskt museum i Stockholm. — Operasången. Is. de Laras »Mes-saline». Coventgarden. London, juli 1899, af Anteros. — Öppet bref till svenska tonsättare. När skola vi få en verklig folksång? — Musikpressen. — Litteratur. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och från andra land. — Dödsfall. — Annonser.